

Arrest

nr. 216 678 van 12 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, afkomstig uit Jerevan. Ongeveer vier of vijf jaar geleden werd u ernstig ziek. De artsen in het ziekenhuis vertelden u dat u aan kanker leed en dat u geopereerd moest worden om het gezwel te laten verwijderen. Medische verzorging is echter heel duur in Armenië. Omwille van de slechte economische situatie in uw land hebben u en uw echtgenoot al enkele jaren geen vast werk meer. Daarom was het financieel erg moeilijk voor u om de medische kosten te betalen. Na de operatie werd u genezen verklaard. Enkele jaren later werd u echter opnieuw ziek. U wachtte

deze keer lang alvorens medische hulp te zoeken, omdat u niet genoeg geld meer had om een tweede medische behandeling tegen kanker te kunnen betalen. Daarom was het gezwel al erg groot te worden. Uiteindelijk leende u geld om een tweede operatie te kunnen betalen. In november 2016 werd u opnieuw geopereerd. Door een foute plaatsing van de katheder na de ingreep raakte de wonde ontstoken en had u veel pijn. U kreeg er psychologische problemen door. Een buurvrouw stelde voor om samen met haar naar België te gaan waar haar zoon al jaren woont. Op 12 januari 2017 kwam u in België aan. Omdat u in Armenië niet genoeg financiële middelen meer had om daar uw behandeling tegen kanker verder te kunnen zetten, besloot u om zich hier te laten behandelen. U diende op 16 januari 2017 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: een kopie van uw Armeens paspoort, een kopie van uw geboorteakte voorzien van een Franse vertaling, een vertaling in het Frans van een medisch attest uit Armenië d.d. 18/11/2016, en verschillende medische attesten uit België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 04/09/2018, p. 2) alsook uit de verschillende door u voorgelegde medische attesten, is namelijk gebleken dat u niet volledig genezen bent van uw ziekte, dat u nog altijd een medische behandeling krijgt, en dat u een te hoge bloeddruk hebt waardoor u onwel kan worden. Om aan deze noden op passende wijze tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud de mogelijkheid geboden om het telkens aan te geven als u een pauze wenste, wat water wilde drinken, even wilde rechtstaan als u pijn had, of als u iets anders nodig had. U stelde dat u het zeker zou aangeven als u iets nodig had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 04/09/2018, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud vroeg u één keer om wat water te drinken omdat u zich niet goed voelde. Toen u vervolgens gevraagd werd of u een pauze wenste, verklaarde u dat het wel zou gaan om het persoonlijk onderhoud verder te zetten (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 04/09/2018, p. 5).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Uit uw verklaringen is verder duidelijk gebleken dat uw verzoek om internationale bescherming enkel gebaseerd is op de door u aangehaalde medische problemen. U verklaarde zelf geen andere redenen te hebben voor uw verzoek om internationale bescherming. U stelde in geval van terugkeer naar Armenië geen andere vrees voor iets of iemand te koesteren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 04/09/2018, p. 4, 5, 6).

Uit uw verklaringen is nergens gebleken dat de toegang tot de noodzakelijk medische zorgen u in Armenië intentioneel geweigerd werd. Toen u ziek werd, hebt u artsen geraadpleegd die de nodige onderzoeken uitvoerden. U werd ook twee keer geopereerd in het ziekenhuis om een gezwel te laten verwijderen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 04/09/2018, p. 4, 6). Omdat u en uw echtgenoot al enkele jaren geen vast werk meer hebben en u ook geen verzekering voor medische onkosten hebt, was het financieel echter erg moeilijk voor u om uw medische zorgen te kunnen betalen. U moest uiteindelijk geld lenen om een tweede operatie te kunnen betalen. U stelde dat u niet genoeg geld hebt om uw medische behandeling in Armenië te kunnen verderzetten. U verklaarde dat medische zorgen in het algemeen erg duur zijn in Armenië en dat de lonen door de slechte economische situatie heel laag zijn. U verklaarde ook dat veel mensen in Armenië geen werk hebben en bijgevolg niet genoeg geld hebben om een goede medische behandeling te kunnen betalen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 04/09/2018, p. 3, 4, 5, 6, 7). Het feit dat u onvoldoende financiële middelen heeft om bepaalde medische behandelingen te bekostigen is echter een probleem van louter socioeconomische aard dat op zich geenszins ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen van subsidiaire bescherming. Hieraan kan toegevoegd worden dat medische problemen op zich niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen van subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische elementen dient men een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, wat u volgens uw raadsman ook al gedaan had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 04/09/2018, p. 7).

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopie van uw Armeens paspoort en de kopie van uw geboorteakte bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden. De medische attesten uit België alsook de Franse vertaling van een medisch attest uit Armenië bevatten enkel informatie aangaande uw ziekte, maar brengen verder geen gegevens aan die bovenstaande vaststellingen in positieve zin kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “*de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en het subsidiaire beschermingsstatuut, inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)*”.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.2.2.1. Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij een te beperkte definitie van het begrip vervolging in de zin het Vluchtelingenverdrag toepaste en meent dat zij wel degelijk binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag valt. Verzoekende partij meent dat zij behoort tot een sociale groep, met name die van “*de armen*”. Immers wordt in Armenië een sterke scheiding gemaakt tussen de armen, die geen toegang tot de gezondheidszorgen hebben, en de rijken, die wel toegang tot deze zorgen hebben. Er is dan ook sprake van discriminatie.

2.2.2.2. De Raad wijst er evenwel op dat, waar verzoekende partij stelt dat zij wel degelijk binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag valt nu zij behoort tot een sociale groep, met name die van “*de armen*”, de aldus aangeduide personen niet beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d, van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd.

De Raad onderstreept dat uit de verklaringen van verzoekende partij nergens is gebleken dat de toegang tot de noodzakelijke medische zorgen haar in Armenië intentioneel geweigerd werden en is van

oordeel dat *in casu* verwerende partij terecht besluit dat de medische problemen van verzoekende partij en het feit dat zij onvoldoende financiële middelen heeft om bepaalde medische behandelingen te bekostigen op zich niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag of de bepalingen van subsidiaire bescherming.

De Raad duidt erop dat indien verzoekende partij een verblijfsmachtiging wenst te bekomen op basis van medische gronden zij hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient te volgen.

2.2.3. Wat betreft de als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde medische attesten en de algemene informatie in verband met de gezondheidszorg in Armenië (bijlagen 2-7), is de Raad van oordeel dat deze medische attesten en algemene informatie geen enkele afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Immers bevestigen deze slechts de medische problemen van verzoekende partij en de algemene situatie in Armenië voor wat betreft de gezondheidszorg aldaar, dewelke niet betwist worden.

2.2.4. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT